

25. Sonntag im Jahreskreis

Jesaja 55,6-9

Sucht den HERRN, er lässt sich finden, ruft ihn an, er ist nah! Der Frevler soll seinen Weg verlassen, der Übeltäter seine Pläne. Er kehre um zum HERRN, damit er Erbarmen hat mit ihm, und zu unserem Gott; denn er ist groß im Verzeihen. Meine Gedanken sind nicht eure Gedanken und eure Wege sind nicht meine Wege – Spruch des HERRN. So hoch der Himmel über der Erde ist, so hoch erhaben sind meine Wege über eure Wege und meine Gedanken über eure Gedanken.

Philipper 1,20ad-24.27a

Ich erwarte und hoffe, dass Christus verherrlicht werden wird in meinem Leibe, ob ich lebe oder sterbe. Denn für mich ist Christus das Leben und Sterben Gewinn. Wenn ich aber weiterleben soll, bedeutet das für mich fruchtbares Wirken. Was soll ich wählen? Ich weiß es nicht. Bedrängt werde ich von beiden Seiten: Ich habe das Verlangen, aufzubrechen und bei Christus zu sein – um wie viel besser wäre das! Aber euret wegen ist es notwendiger, dass ich am Leben bleibe. Vor allem: Lebt als Gemeinde so, wie es dem Evangelium Christi entspricht!

XXV Неділя Звичайного періоду

Іс 55, 6-9

Шукайте Господа, доки Він дозволяє себе знайти! Взивайте до Нього, доки Він близько! Нехай злочинець покине свою путь, і муж неправий – свої задуми! Нехай повернеться до Господа, і Він його помилує, до Бога нашого, бо Він на прощення пребагатиий. Думки бо Мої – не ваші думки, і дороги ваші – не Мої дороги, – говорить Господь. Бо так, як небеса возносяться над землею, так Мої дороги возносяться над вашими дорогами, і думки Мої – над вашими думками.

Флп 1, 20в-24. 27а

Брати! Христос буде звеличений у моєму тілі: чи то життям, чи то смертю. Адже для мене жити – це Христос, а померти – це надбання. Та якщо життя в тілі – це для мене плід діла, тоді я не знаю, що вибрати. Те й друге вабить мене: маю бажання бути вивільненим і бути з Христом, бо це набагато краще, а залишитися в тілі – куди потрібніше для вас. Тільки живіть достойно Євангелія Христа.

Мт 20, 1-16а

Того часу Ісус розповів своїм учням таку притчу: «Царство Небесне подібне до чоловіка-господаря, який вийшов рано-вранці найняти робітників в до свого виноградника. Домовившись з робітниками по динарію за день, він послав їх до свого виноградника. Вийшовши близько третьої години, побачив інших, які стояли без діла на ринку, і сказав їм: «Ідіть і ви у виноградник – і дам вам те, що має бути по справедливості». Вони пішли. Знову вийшовши близько шостої і дев'ятої години, зробив так само. Коли вийшов близько одинадцятої години, знайшов інших, які стояли, і каже їм: «Чому ви стоїте тут без діла цілий день?» Кажуть йому: «Бо нас ніхто не найняв». Він каже їм: «Ідіть і ви у виноградник». Коли настав вечір, каже господар виноградника до свого управителя: «Поклич робітників і виплати їм винагороду, почавши від останніх і аж до перших». Ті, хто прийшов близько одинадцятої години, одержали по динарію. А коли підійшли перші, то думали, що одержать більше, але й вони отримали по динарію. А одержавши, вони почали нарікати на господаря дому, кажучи: «Оці останні попрацювали одну годину, а ти прирівняв їх до нас, які винесли тягар дня і спеку». А він у відповідь сказав одному з них: «Друже, я не поводжуся несправедливо з тобою; чи не за динарія домогтися ти зі мною? Візьми своє і йди. Я ж хочу й цьому останньому дати так само, як і тобі; хіба не можна мені зробити з моїм те, що я бажаю? Чи твоє око заздрісне через те, що я добрий?» Так останні будуть першими, а перші – останніми».

Matthäus 20,1-16

In jener Zeit erzählte Jesus seinen Jüngern das folgende Gleichnis: Mit dem Himmelreich ist es wie mit einem Gutsbesitzer, der früh am Morgen hinausging, um Arbeiter für seinen Weinberg anzuwerben. Er einigte sich mit den Arbeitern auf einen Denar für den Tag und schickte sie in seinen Weinberg. Um die dritte Stunde ging er wieder hinaus und sah andere auf dem Markt stehen, die keine Arbeit hatten. Er sagte zu ihnen: Geht auch ihr in meinen Weinberg! Ich werde euch geben, was recht ist. Und sie gingen. Um die sechste und um die neunte Stunde ging der Gutsherr wieder hinaus und machte es ebenso. Als er um die elfte Stunde noch einmal hinausging, traf er wieder einige, die dort standen. Er sagte zu ihnen: Was steht ihr hier den ganzen Tag untätig? Sie antworteten: Niemand hat uns angeworben. Da sagte er zu ihnen: Geht auch ihr in meinen Weinberg! Als es nun Abend geworden war, sagte der Besitzer des Weinbergs zu seinem Verwalter: Ruf die Arbeiter und zahl ihnen den Lohn aus, angefangen bei den Letzten, bis hin zu den Ersten! Da kamen die Männer, die er um die elfte Stunde angeworben hatte, und jeder erhielt einen Denar. Als dann die Ersten kamen, glaubten sie, mehr zu bekommen. Aber auch sie erhielten einen Denar. Als sie ihn erhielten, murrten sie über den Gutsherrn und sagten: Diese Letzten haben nur eine Stunde gearbeitet und du hast sie uns gleichgestellt. Wir aber haben die Last des Tages und die Hitze ertragen. Da erwiderte er einem von ihnen: Freund, dir geschieht kein Unrecht. Hast du nicht einen Denar mit mir vereinbart? Nimm dein Geld und geh! Ich will dem Letzten ebenso viel geben wie dir. Darf ich mit dem, was mir gehört, nicht tun, was ich will? Oder ist dein Auge böse, weil ich gut bin? So werden die Letzten Erste sein und die Ersten Letzte.